

ΓΑΛΛΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Τὸ Λαχεῖο

70.209

ΤΗΣ ΥΓΚΕΤ ΓΚΑΡΝΙΕ

Ἡ Ζιζέλ ἔγειρε πρὸς τὸν Ζάν καὶ τοῦ εἶπε:

— Θέλεις νὰ μ' εὐχαριστήσης, νὰ μ' εὐχαριστήσης πολὺ ; Πάρε μου ἓνα λαχεῖο..

Ὁ Ζάν δὲν τῆς ἀποκρίθηκε... Δὲν ἦταν βέβαια φιλάργυρος, — δὲν ἦταν ὅμως καὶ σπάταλος. Καὶ ἑκατὸν φράγκα πού ἐστοιχίζε τὸ λαχεῖο ἦταν ἓνα ποσὸν αρκετὰ σημαντικό γιὰ τὸν προϋπολογισμό ἐνὸς ὑπαλλήλου καταστήματος νεωτερισμῶν.

Ἡ ἀξίωσις, λοιπὸν τῆς Ζιζέλ τὸν ἐξέπληξε. Πωλήτρια καὶ αὐτὴ στὸ ἴδιο κατάστημα, καὶ παίρνοντας τὸν ἴδιο μισθό, ἔπρεπε νὰ ξέρη ὅτι τὰ ἑκατὸν αὐτὰ φράγκα μπορούσαν νὰ διαιτηθοῦν γι' ἄλλες ἀνάγκες, περισσότερο ἐπείγουσες.

— Ναί, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, — ἐξακολούθησε ἡ Ζιζέλ, ὅτι τὸ λαχεῖο αὐτὸ θὰ μπορούσα νὰ τὸ ἀγοράσω καὶ μόνη μου. Ἄλλο ὅμως εἶνε νὰ σοῦ τὸ προσφέρῃ ἓνας φίλος... Γὰ λαχεῖα αὐτὰ εἶνε πιὸ τυχερά... Καὶ ἡ σκέψις αὐτὴ μ' ἔκανε νά...

Ἡ Ζιζέλ ἄρχισε νὰ μπερδεύῃ τὰ λόγια τῆς. Κοκκίνισε... Ἦταν σχεδὸν ἔτοιμη νὰ κλάψῃ. Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι δὲν περίμενε νὰ τῆς ἀρνηθῇ ὁ Ζάν Ἑρμὲ τὴν χάρι αὐτὴν. Τόσον καιρὸ τὴν ἐρωτοτροποῦσε... μπορούσε, λοιπὸν, νὰ ἐκτελέσῃ μιὰ μικρὰ ἐπιθυμία τῆς. Τώρα, ὅμως, καταλάβαινε ὅτι εἶχε κάνει μιὰ γκάφα... Θεέ μου! Τί ἰδέα θὰ σχημάτιζε γι' αὐτὴν ὁ Ζάν;

Ὁ Ζάν ἦταν ἓνα παλληκάρι ντυραλό, συγκρατημένο. Ἐνεργοῦσε πάντοτε μὲ μεγαλὴ σύνεσι, ἦταν μετρημένος σὲ ὅλα του. Δὲν ἔκανε τίποτα, χωρὶς νὰ τὸ καλοσυλλογισθῇ. Ἴσως, μάλιστα, νὰ ἦταν περισσότερο στοχαστικὸς ἀπ' ὅ,τι θὰ ἔπρεπε. Εἴκοσι φορές τὴν ἡμέρα κύτταζε προσεχτικὰ τὴν Ζιζέλ καὶ τὴν εὔρισκε πάντοτε ὠραία... Συγχρόνως, ὅμως, ἔκανε καὶ τὴν σκέψι:

--Ἡ γυναῖκα αὐτὴ εἶνε γιὰ σένα;

Εἶχαν δεῖ τόσα τὰ μάτια του, ὥστε φοβότανε τὸν γάμο. Φανταζότανε τὴν γυναῖκα—τὴν νόμιμο σύζυγο—ἓνα πλάσμα προικισμένο μὲ ὅλες τὶς χάρες καὶ μὲ ὅλες τὶς ἀρετὲς τοῦ κόσμου... Γιὰ τὴν ὥρα, παρακολουθοῦσε τὴν Ζιζέλ καὶ προσπαθοῦσε νὰ μαντεύσῃ τὸν πραγματικὸ τῆς χαρακτήρα. Σκόπευε νὰ τῆς κάνῃ πρότασι γάμου, μὰ τὸ πρᾶγμα ἤθελε σκέψι... Ἡ Ζιζέλ ἦταν ἀμυαλὴ, ἀφηρημένη, μὲ τὸν καιρὸ ὅμως θὰ διωρθωνότανε...

Ὅταν ἐφθασαν ἡ διακοπὲς, ὁ Ζάν ἔφυγε οἰκογενειακῶς γιὰ τὴν Τουραίνη κα' ἡ Ζιζέλ πῆγε νὰ περάσῃ ἓνα μῆνα σὲ μιὰς ἐξαδέλφης τῆς, στὸ Κρουαζικ. Πρὶν χωρισθοῦν, ἔδωσαν ὁ ἓνας στὸν ἄλλο—τὴν ὑπόσχεσι ὅτι θὰ εἶχαν τακτικὴ ἀλληλογραφία. Καὶ ὁ Ζάν, στὸ πρῶτο τοῦ γράμμα ἐσώκλεισε καὶ τὸ λαχεῖο πού τοῦ ζήτησε ἡ Ζιζέλ, γιὰ νὰ τῆς κάνῃ μιὰ ἐκπληξί.

Ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ χαροποίησε ἐξαιρετικὰ τὴν Ζιζέλ. Δοκίμασε τὴν ἐντύπωσι ὅτι εἶχε νικήσῃ τὸν Ζάν. Τί καλὸ παιδί πού ἦταν κατὰ βάθος, παρὰ τὴν μανία τὸν νὰ κάνῃ τὸν αὐστηρὸ καὶ νὰ λήθῃ διαρκῶς φράσεις μὲ φιλοσοφικὸ νόημα!... Ἡ Ζιζέλ ἦταν σίγουρη ὅτι θὰ μπορούσε, μὲ λίγη πονηριά, νὰ τὸν τραβήξῃ ἀπὸ τὴν μύτη... Καὶ τί θὰ γινότανε ἂν κέρδιζε τὸ λαχεῖο; Μὰ, ἀπλούστατα θὰ ἔκανε ἀμέσως τοὺς γάμους τῆς μὲ τὸν Ζάν. Τὸν ἀγαποῦσε καὶ αὐτὴ, ἀδιάφορο ἂν δὲν τολμοῦσε νὰ τοῦ ἐκδηλώσῃ τὰ αἰσθήματά τῆς...

Ὅσο γιὰ τὸν Ζάν, τὸν ἀπασχολοῦσε καὶ αὐτοῦ τὸ πρόβλημα τί στάσι θὰ τηροῦσε ἡ Ζιζέλ ἂν ἐκέρδιζε τὸ λαχεῖο πού τῆς χάρισε. Γιὰ καλὸ καὶ γιὰ κακὸ, σημείωσε στὸ καρνέ του τὸν ἀριθμὸ τοῦ λαχεῖου: 70.209, σειρὰ 1Δ. Ξέρεις τί γίνεται μὲ τὶς γυναῖκες; Ἄν ἡ Ζιζέλ κέρδιζε καὶ τοῦ τὸ κρατοῦσε μυστικὸ; Ὁ, ὄχι! αὐτὸ δὲν μπορούσε νὰ συμβῇ!... Ἡ Ζιζέλ δὲν ἦταν ἱκανὴ γιὰ μιὰ πρᾶξι τόσο ταπεινὴ... Ἀλλὰ καὶ ἂν ἀκόμα τὴν ἔκανε, τότε ὁ Ζάν θὰ βεβαιωνόταν ὀριστικὰ ὅτι μιὰ τέτοια κοπέλλα δὲν μπορούσε νὰ γίνῃ γυναῖκα του...

Ἡ Ζιζέλ ἔσχισε μικρὰ-μικρὰ κομματάκια τὸ γράμμα τοῦ Ζάν, γιὰ νὰ μὴ πέσῃ στὰ χέρια τῆς ἐξαδέλφης τῆς, κ' ἔβαλε τὸ λαχεῖο στὴν τσάντα τῆς.

* * *

Καὶ μονάχι, διὰν ἐπέστρεψε στὸ Παρίσι, ὅταν ἀντίκρουσε καὶ πάλι ἀπὸ μακρὰ τὴν πρόσοψι τοῦ καταστήματος, στὸ ὁποῖο ἐδούλευε, ξαναθυμήθηκε τὸ λαχεῖο. Θεέ μου! πού τὸ εἶχε βάλει; Τοῦ κάκου ἔφαξε στὴν τσάντα τῆς. Δὲν βρῆκε τίποτα... Τὸ ἔχασε ἢ μήπως τῆς τὸ ἔκλεψαν; Ὅπωςδήποτε, τὸ γεγονὸς ἦταν ὅτι δὲν εἶχε πειὰ τὸ λαχεῖο. Κ' ἐκεῖνο πού τὴν πείραζε περισσότερο, ἦταν ὅτι δὲν μπορούσε νὰ τὸ ἀνακοινώσῃ στὸν Ζάν. Τὴν εἶχε μαλλῶσει τόσες φορές γιὰ τὴν ἀκαταστασία τῆς, γιὰ τὴν ἀπροσεξία τῆς, ὥστε δὲν ἔπρεπε νὰ τοῦ δώσῃ ἀφορμὴ νὰ τῆς πῇ κι' ἄλλα. Ἦταν βέβαια δυσάρεστο πού ἔχασε τὸ λαχεῖο. Δὲν μπορούσε, ὅμως, καὶ ν' ἀρρωστήσῃ ἀπὸ τὸ κακὸ τῆς ἐπειδὴ ἔχασε ἓνα χαρτάκι πού δὲν θὰ εἶχε καμμιά ἀξία ὕστερ' ἀπὸ λίγες μέρες.

Ἡ μέρα τῆς κληρώσεως πλησιῶε. Ὁ Ζάν ἀποροῦσε ἐπειδὴ ἡ Ζιζέλ δὲν τοῦ ἔκανε διόλου λόγο γιὰ τὸ ζήτημα αὐτό ; Μήπως ἦταν μιὰ ἀπὸ τὶς ἀνικανοποίητες αὐτὲς γυναῖκες πού ἀποδίδουν σημασία μονάχα σὲ κεινὰ πού τοὺς ἀρνεῖται κανεὶς ; Ὁ Ζάν δὲν ἤξερε πειὰ τί νὰ θάλῃ μὲ τὸν νοῦ του.

Τέλος, ἐγίνε καὶ ἡ κλήρωσις. Καὶ φαντάζεσθε τὴν χαρὰ καὶ τὴν συγκίνησι τοῦ Ζάν, ὅταν ἔμαθε ὅτι ὁ ἀριθμὸς 70.209, σειρὰ 1Δ, ἐκέρδισε 100.000 φράγκα!... Τὴν νύχτα ἐκεῖνη — ἡ κλήρωσις τοῦ λαχεῖου ἐγίνε τὸ βράδυ, στὸ Τροκαντερό — δὲν μπόρεσε νὰ κλείσῃ μάτι... Ἐκατὸν χιλιάδες φράγκα! Τὸ ποσὸν δὲν εἶνε, βέβαια, ἀσύμαντο! Πὸ σαπράγματα θὰ μπορούσε νὰ

—Ποῖς μὲ παίρνει χωρὶς προίκα, ἀποκρίθηκε ἡ Ζιζέλ, χαμογελῶντας μελαγχολικά.

